

[Niels Westerby.]

problemer. Et sådant vækstudvalg skal selvfølgelig udstikke retningslinjer og ikke komme med konkrete detaljerede forslag. Det må være regeringens og folketingets opgave under bistand fra administrationen. Udvalget skal prøve at udstikke retningslinjer, så debatten både i det høje ting, i befolkningen og i de politiske partier kan få en anden drejning, så vi ikke kun beskæftiger os med underne, når de er opstået, men fremsynet prøver at gøre det, der er fremtid i, at få den fornødne vækst.

Jeg vil gerne pege på et par ting, som jeg tror er ret centrale. Flere har efterlyst en større privat opsparing for derved at undgå den inflation, vi er inde i i øjeblikket. Jeg tror snarere, det er omvendt. Jeg tror, vi må bremse inflationen for at få en større privat opsparing. De to ting har jo en tilbøjelighed til at køre i ring, for netop fordi vi har en høj grad af prisstigninger, vil folk ikke spare op, og fordi folk ikke sparer op, får vi den høje grad af prisstigninger. De to ting bider hinanden i halen og kører i ring, og det er derfor andre midler end den private opsparing, der skal standse inflationen.

Dette at standse inflationen kan imidlertid give den større private opsparing, så der på længere sigt ikke bliver så meget behov for de andre midler, og her vil og må jeg understrege, at finanspolitikken må i centrum. Jeg ved godt, at det er upopulært at sige det. Jeg ved godt, at det til en vis grad er smertens politik. Jeg ved også godt, at den til en vis grad er blevet kompromitteret derigennem, at man i praksis her i folketinget ikke har været i stand til at føre den. Jeg ved også, at den er blevet kompromitteret derigennem, at man har ført den for sent. Man har ført den så sent, at man har kunnet skære nogle af de værste ulemper væk, men aldrig tidligt, aldrig når man er ved at løbe ind i ulemper.

Jeg ved godt, at en række forhold har gjort, at man i den praktiske politik har kompromitteret det middel, som man først og fremmest må betjene sig af, men jeg vil gerne understrege — og jeg ved, at udviklingen vil give mig ret — at hvis man ikke klart ser i øjenene, at man for en kort tid må gøre noget upopulært, vil man komme

til at erfare, at man gang på gang vil komme i en situation som den, vi har været i længe, nemlig at vi har en større prisstigning end de lande, som vi handler med, men som vi skal komme på niveau med, hvis der skal være fremtid i vores økonomiske politik. Selvfølgelig har også inflationsgraden, altså dette, om vi har større eller mindre inflation end andre lande, som vi må sammenligne vore forhold med, betydning for den økonomiske væksts problemer.

En vigtig ting er også vor skattestruktur. Det gælder nu om at foretage den skatteomlægning, som de fire gamle partier ikke formåede at blive enige om i merværdi-afgiftsudvalget, for nok er skattebyrden et problem for mange, men lige så vigtigt er det, at skatterne ligger rigtigt. Noget at gøre med økonomisk vækst har det også, at man ikke rammer arbejdslyst og initiativ, men søger at ramme det forbrug, der hele tiden truer med at løbe forud for produktionen, gennem forbrugsskatter. Vor skattestruktur må altså også i centrum i denne forbindelse, og der må sættes handling bag de mange ord.

Jeg håber, at vi til efteråret kan få gennemført den skattereform, man ikke har kunnet orke at komme igennem med i dette folketingsår, ligesom jeg vil bede om, at man får dette at fremme den økonomiske vækst her i landet sat i centrum, og at man betragter inflationen som en af de mange dele, vi skal beherske for at få en stærk økonomisk vækst.

Økonomiministeren (Ivar Nørgaard): Selv om de synspunkter, vi har hørt i dag, ikke adskiller sig væsentligt fra de synspunkter, der kom frem ved debatten i anledning af venstres forslag til folketingsbeslutning, synes jeg alligevel, man kan konstatere, at det dupliserede papir har haft en gavnlig virkning. Det forekommer mig, at debatten i dag var mere saglig, mere holdt sig til, hvad man med rimelighed kan dokumentere og placere argumenter bag ved. Det var bemærkelsesværdigt, at vi — bortset fra et enkelt eksempel — ikke hørte påstande om, at skatterne førte til inflation, således som vi har hørt det så mange gange tidligere. Der var dog en enkelt undtagelse. Jeg forstod, at hr. Henry Christensen ligesom